

ELS SECRETS DE LA LLUNA

Ricardo Alcántara • Montse Tobella

Text: MAJÚSCULA + lligada

BERTA i BLAI

bromera

QUIET I ATENT, BLAI OBSERVAVA LA LLUNA.
«ON ES DEU AMAGAR DURANT EL DIA?», PENSÀ.
NO EN TENIA NI IDEA.

*Quiet i atent, Blai observava la Lluna.
«On es deu amagar durant el dia?», pensà.
No en tenia ni idea.*

DECIDÍ PREGUNTAR-HO A LA SEUA GERMANA BERTA.
-ON S'AMAGA LA LLUNA DURANT EL DIA? -VA DIR.
ELLA TAMPOC HO SABIA.

*Decidí preguntar-ho a la seua germana Berta.
-On s'amaga la Lluna durant el dia? -va dir.
Ella tampoc ho sabia.*

BERTA VA TINDRE UNA IDEA:
-ESTA NIT PODRÍEM ESPIAR-LA
PER A VORE ON ES FICA.
-GENIAL! -S'UNÍ BLAI AMB ENTUSIASME.

*Berta va tindre una idea:
-Esta nit podríem espiar-la
per a vore on es fica.
-Genial! -s'uní Blai amb entusiasme.*

